

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Em/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201603
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519201603.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa, vo veci návrhu oprávneného K. N., nar. XX.X.XXXX, X. XX, N. J. I., proti povinnej F. S. N., nar. XX.X.XXXX, K. XXX, okres N. Y., právne zastúpenej JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarska 20, o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých - výkon rozhodnutia o úprave styku oprávneného s mal. O. N., nar. XX.X.XXXX, K. XXX, okres N. Y., v konaní zastúpeným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného, otca maloletého dieťaťa, K. N., na nariadenie výkonu uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/17/2018-26 zo dňa 6.2.2018, vykonateľného dňom 9.2.2018 a právoplatného dňom 15.3.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoP/5/2018-59 zo dňa 6.3.2018, v časti týmto rozhodnutím upraveného stretávania sa oprávneného s maloletým O. N., nar. XX.X.XXXX, v ktorej bolo uvedené rozhodnutie zmenené uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/19/2020-34 zo dňa 5.5.2020, vykonateľným dňom 12.5.2020, z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal dňa 22.11.2019 tunajšiemu súdu návrh na výkon súdneho rozhodnutia, uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/17/2018 - 26 zo dňa 6.2.2018, a to konkrétne v jeho časti týkajúcej sa úpravy stretávania sa oprávneného s jeho mal. synom O. N., kde dotknutým uznesením tunajší súd rozhodol tak, že : „Otec má právo predbežne sa stretávať s mal. O. N., nar. XX.X.XXXX, každú páru sobotu v čase od 10.00 hod. do 16.00 hod s tým, že otec je oprávnený v čase určenom si maloletého prevziať v mieste bydliska matky a v čase určenom maloletého matke odovzdať taktiež v mieste jej bydliska a matka je povinná maloletého prevziať.“ Uvedené uznesenie nadobudlo vykonateľnosť 9.2.2018 a právoplatnosť, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoP/5/2018 - 59 zo dňa 6.3.2018, ktorým bolo v dotknutom výroku potvrdené, dňa 15.3.2018. V podanom návrhu oprávnený poukazoval na to, že napriek uvedenej úprave k jeho styku s dieťaťom nedochádza, nakoľko povinná uznesenie nerešpektuje, nepripravuje maloletého na styk, opakovane mu dieťa odmietla vydať, a to aj napriek výzvam polície, dieťa nebolo na styk riadne pripravené, obuté bolo v papučiach, nikdy dieťa neprivedla k bráničke aby ho odovzdala, neplní si povinnosť pripraviť dieťa na styk po psychickej a materiálnej stránke, pričom podľa oprávneného syn je pod tlakom a nežiaducim vplyvom matky, jeho vzťah s ním je absenciou styku naštrbený. Poukazoval na obsah znaleckého posudku PhDr. Evy Sklenárovej z 11.1.2019 č. 4/2019, podaného vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 4P/17/2018, ktorý v kópii pripojil k návrhu, poukazujúc na zmienku o potrebe obnovenia vzťahu medzi oprávneným a mal. dieťaťom. K podanému návrhu pripojil aj kópie zápisníc o podaní trestných oznámení v dňoch 5.10.2019, 19.10.2019 a 2.11.2019.

2. Spolu s podaným návrhom bola zo strany súdu doručená povinnej výzva, aby dobrovoľne plnila uloženú povinnosť, pričom bola súčasne poučená o možných následkoch neplnenia uloženej povinnosti. Povinná podaním zo dňa 27.1.2020, učeným prostredníctvom jej právneho zástupcu, poukazovala

na to, že po vydaní rozhodnutia, ktorého výkonu sa oprávnený domáhal, oprávnený napriek tomu, že niekoľkokrát bol v Starej Ľubovni v súvislosti s viacerými na tunajšom súde prebiehajúcimi konaniami o syna záujem neprejavil, od februára 2018 okrem stretnutia v Košiciach v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku PhDr. Sklenárovou maloletého nevidel. Poukazovala na to, že prvýkrát navštívil maloletého 5.10.2019, teda skoro po dvoch rokoch od ich posledného stretnutia; ďalej popisovala priebeh návštevy oprávneného dňa 5.10.2019, ako aj 19.10.2019, jeho správanie, ako aj reakcie dieťaťa, v dôsledku čoho navštívila za účelom pomoci pri obnove kontaktu otca so synom psychologičku. Poukázala tiež následne vydané uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 2P/222/2019 z 27.12.2019, ktorým bolo rodičom a dieťaťu uložené podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v ambulancii klinickej psychológie v Starej Ľubovni, kde sa dostavila, oprávnený však podal voči uzneseniu odvolanie a podľa povinnej ide z jeho strany o zneužívanie práva, pričom každá druhá sobota končí podaním trestného oznámenia na ňu z jeho strany. Uviedla, že oprávnenému v stretávaní so synom nebráni, avšak oprávnený nechce pochopiť, že dieťa má len 6 rokov, nevidelo ho skoro dva roky, je z celej situácie vystresované. Oprávnený ak má niekto iný názor, považuje ho hneď za nepriateľa a akákoľvek komunikácia s ním je nemožná. Uviedla, že návrh považuje za nedôvodný a neopodstatnený.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej iba „ÚPSVaR“) Stará Ľubovňa, na žiadosť podľa § 3 ods. 4 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. doručil súdu dňa 29.1.2020 záznam zo zisťovania informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a preverovaní dôvodov, v zmysle ktorého podľa povinnej maloletý je stále riadne a včas pripravený, a to od začiatku úpravy styku, aj keď otec po neho nechodieval, mal. O. už celý týždeň keď vie, že ide „otcova sobota“ opakuje, že s ním nechce ísť, otec zazvoní, nikoho nepozdraví, O. začne plakať a kričí, že nikam nechce ísť, pričom povinná sa snaží dieťa utíšiť, idú pred bránu, daniel povie otcovi, že nechce s ním nikam ísť, otec jeho pranie nerešpektuje a volá políciu, do ich príchodu ide povinná s dieťaťom do domu, po príchode polície a výzve aby dieťa vydala idú opäť k bráne, kde opäť O. otcovi povie, že nechce ísť, povinná nikdy výzvy neignorovala, otec dieťa nepozdraví, pri telefonickom rozhovore nikdy nepovie, že príde po neho a aký budú mať program, podľa nej tam chodí kvôli policajtom, nie kvôli dieťaťu, kontakt dieťaťa s otcom neprebehol pretože by O. nebol nachystaný, ale preto, že mal. odmieta ísť s otcom, pričom povinná s maloletým navštevuje psychologickú ambulanciu aj preto, že zažíval nepokoj a stres, situáciu chce riešiť. ÚPSVaR tiež oznámil, že kvôli nepriaznivej situácii podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a to povinnosti absolvovať psychologické poradenstvo, kde matka s maloletým sa zúčastňujú konzultácií. Zároveň ÚPSVaR pripojil záznam zo zisťovania názoru mal. dieťaťa, v zmysle ktorého mal. O. uviedol, že otcovi povie, že nechce ísť k nemu ani s ním odísť, otec sa ho nič neopýta, keď mama zavrie dvere volá policajtov, chodia k bráne, mama ho vždy oblečie, keď nechce ísť vrátia sa späť, po príchode policajtov idú zase k bráne, ale on nechce ísť k otcovi, lebo sa bojí, že ho nedonesie späť k mame, ešte kým otec nechodil bol vždy pripravený, naposledy ho otec kameroval, čo sa jemu nepáči.

4. Následne oprávnený predkladal súdu kópie zápisníc o ním podaných ďalších trestných oznámeniach voči povinnej z dôvodu, že v príslušných termínoch kedy mal byť realizovaný jeho styk s dieťaťom mu dieťa, podľa jeho popisov situácií v daných zápisniciach, povinnou vydané nebolo. V podaní doručenom súdu 25.2.2020 namietal nepravdivosť skutočností uvádzaných vo vyššie uvedenom podaní predloženom súdu zo strany ÚPSVaR, ako aj zároveň k obsahu záznamu o zisťovaní názoru mal. dieťaťa uviedol, že toto je pod silným negatívnym tlakom, čo sa v uvedenom zázname podľa neho odzrkadľuje. Opätovne predkladal súdu ďalšie kópie zápisníc o podaných trestných oznámeniach.

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 4P/19/2020 - 34 zo dňa 5.5.2020 došlo reálne k zmene exekučného titulu, na podklade ktorého oprávnený pôvodne podal návrh na výkon rozhodnutia, a to tak, že uvedeným uznesením bolo nariadené neodkladné opatrenie a rozhodnuté, že „Otec mal. dieťaťa K. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, N. J. I. má právo predbežne sa stretávať s mal. O. N., nar. XX.X.XXXX, každú párnú sobotu v čase od 13.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky a v bydlisku matky na adrese K. č. XXX“. Z pohľadu súdu bolo možné pokračovať v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia i napriek uvedenej reálnej zmene pôvodného exekučného titulu (teda nebol zistený dôvod, aby v dôsledku tejto zmeny muselo byť podľa príslušných ustanovení CMP toto konanie zastavené), osobitne s ohľadom na tú skutočnosť, že trvanie uvedeného neodkladného opatrenia bolo v danom uznesení zároveň obmedzené po dobu trvania výchovného opatrenia uloženého uznesením 2P/222/2019-28 z 12.12.2019, pričom na podklade obsahu súdu predložených písomností, ako aj vzhľadom na obsah rozhodnutí jednak tunajšieho súdu, ako aj Krajského súdu v Prešove v ostatných príslušných veciach vedených na tunajšom súde medzi účastníkmi konania, ako aj skutočnosti z daných rozhodnutí vyplývajúce, súd

nariadil v tomto konaní pojednávanie (nakoľko bolo vzhľadom na všetky dovtedy z jednotlivých podaní potrebné náležite preveriť existenciu dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu a osobitne či ide o dôvody ospravedlniteľné), na ktoré predvolal oprávneného, povinnú a jej právneho zástupcu, ako aj ÚPSVaR Stará Ľubovňa, ktorý zároveň ustanovil za opatrovníka mal. O. N. pre toto konanie.

6. Následne bolo doručené súdu podanie povinnej, ktorým navrhla podaný návrh na výkon rozhodnutia zamietnuť. Podaním zo dňa 27.5.2020 opatrovník mal. dieťaťa taktiež navrhol podaný návrh na výkon rozhodnutia zamietnuť.

7. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

8. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

9. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

13. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom oprávneného, ako aj povinnej, vykonaním dokazovania podľa § 204 CSP ako je podrobne poznamenané v zápisnici o pojednávaní, ako aj prehratím obrazovo-zvukových záznamov predložených v konaní oprávneným a povinnou, pričom na základe všetkých vykonaných dokazovaní zistených skutočností dospel k záveru, že podaný návrh nie je dôvodný a z ďalej uvedených dôvodov ho zamietol.

15. Z podaného návrhu, ostatných listín predložených oprávneným, ako aj z výpovede oprávneného by sa na prvý pohľad mohlo javiť, že faktická nerealizácia styku oprávneného s mal. O. je výlučným výsledkom tomu zamedzujúceho konania povinnej a že teda treba nariadiť výkon dotknutého rozhodnutia súdu. Celým vykonaným dokazovaním je však súdu preukázané, že podstatnou mierou k situácii aká je v súčasnosti prispel práve samotný oprávnený, pričom celé jeho správanie od doby vydania exekučného titulu, ako aj spôsob súčasného uplatňovania príslušného práva z jeho strany sa v značnej miere javí v značnej miere ako doslova šikanózne správanie. Oprávnený z pohľadu súdu absolútne bez akejkoľvek známky vlastnej sebareflexie, bez akéhokoľvek sebakritického pohľadu a uvedomenia si aj miery vlastnej zodpovednosti za stav, aký je v súčasnosti, prenáša zodpovednosť za nerealizáciu styku s maloletým výlučne na povinnú, na ktorej strane sú síce taktiež skutočnosti, v dôsledku ktorých k realizácii styku otca s dieťaťom v zásade nedochádza, avšak nemožno celú vinu na súčasnom stave pripisovať iba jej. V súčasnosti došlo nepochybne k takej zmene pomerov, v dôsledku ktorej trvať bezpodmienečne na výkone rozhodnutia, osobitne striktne v jeho intenciách, nemožno. Zároveň súd vyhodnotil spôsob konania oprávneného vo vzťahu k realizácii výkonu súdneho rozhodnutia vzhľadom na všetky okolnosti prípadu v značnej miere aj ako v rozpore s dobrými mravmi.

16. Oprávnený v celom konaní k jednotlivým termínom, kedy mal byť realizovaný jeho styk s dieťaťom, uvádza, že mu neumožnila styk s maloletým a maloletého nevydala povinná, ktorá podľa neho dieťa na styk nepripravuje tak, že nie je oblečený, obutý, nedovedie ho často ani k bráne, že ho silno stíska za ruku a ťahá späť domov a pod. - v obdobnom duchu sa nesú i všetky trestné oznámenia, o

ktorých kópie zápisníc predložil oprávnený v tejto veci. Nič z uvedeného však nebolo nijako preukázané objektívnymi dôkazmi. V tejto súvislosti súd vykonal dokazovanie z pripojených vyšetrovacích spisov OR PZ, OKP Stará Ľubovňa čítaním úradných záznamov hliadok PZ, ktoré v jednotlivých termínoch oprávnený privolať do miesta bydliska matky. Nič z obsahu týchto záznamov nenasvedčuje tomu, že by sa rozhodné skutočnosti udiali bezvýhradne tak, ako ich prezentoval súdu, resp. ako ich udával do zápisníc o trestných oznámeniach, oprávnený. Súdu nebolo preukázané žiadne aktívne konanie matky dieťaťa smerujúce k tomu, aby styk dieťaťa s oprávneným bol zmarený, a to ani obsahom oprávneným na pojednávaní predloženého obrazovo-zvukového záznamu.

17. Vykonanými obrazovo-zvukovými záznamami predloženými oprávneným a povinnou má súd preukázané, že naozaj v súčasnosti odmieta dieťa s oprávneným odchod z miesta bydliska, ako aj jeho reakcie plačom a jeho zrejme obavy z odchodu s otcom.

18. Napriek uvedenému však treba uznať, že i na strane povinnej je, minimálne pri samotnom dostavení sa oprávneného po dieťa, značná pasivita čo sa týka reálnej snahy o uskutočnenie tohto výkonu styku, je zrejme, že dieťa pripraví, avšak v rozhodnom čase len prosto akceptuje požiadavky a postoj dieťaťa. Tu sa plne možno stotožniť s argumentáciou oprávneného, že nemôže v danej veci rozhodovať samotné 7-ročné dieťa. Zároveň však nemožno akceptovať tvrdenia oprávneného, resp. jeho názory, že plne a výlučne pripraviť dieťa na styk s ním po psychickej stránke je povinná iba matka dieťaťa. Táto povinnosť je, práve naopak, daná v rovnakej miere i na strane samotného oprávneného, ktorý na otázku v tejto súvislosti na pojednávaní či on upovedomil dieťa (pri telefonických rozhovoroch), že si ho príde prevziať, odpovedal absolútne vyhýbavo, že si nepamätá obsah hovorov s dieťaťom. Je teda zrejme, že ani samotný oprávnený nijako dostupným a možným spôsobom dieťa nepripravuje na to, že by mali určitý čas stráviť spolu, zrejme mu ani neoznamuje čo by mohli robiť, ani ho neubezpečí, že ho privedie späť domov a pod..

19. Ani povinná a rovnako tak ani oprávnený nevyvíjajú pritom vo vzťahu k sebe navzájom žiadnu relevantnú snahu o konsenzus, o to, aby dieťaťu primerane spoločne vysvetlili situáciu medzi nimi a okolnosti s tým spojené vo vzťahu s otázkou stretávania sa oprávneného s ním. Z pohľadu súdu obaja, napriek všetkým objektívne daným okolnostiam, nereflektujú na najlepší záujem dieťaťa, pričom ani v náznakoch nie sú ochotní premôcť svoje ego, povzniesť sa nad vzájomné antipatie a operatívne riešiť situáciu tak, aby si dieťa opäť zvyklo na prítomnosť otca, nemalo obavy s ním postupom času ostať samo, a pod.. Nik z nich z pohľadu súdu vo vzájomnom kontakte, bez postranných emócií, neosloví toho druhého s nejakým konštruktívnym riešením. Povinne, ako je uvedené vyššie, podľa súdu v zásade nevádi, ak nie priamo vyhovuje, postoj dieťaťa, oprávnený naproti tomu tvrdohlavo trvá na striktnom realizovaní styku podľa výroku rozhodnutia. Ani jeden, ani druhý nemajú z pohľadu súdu relevantnú snahu (s ohľadom na nižšie uvedené skutočnosti) postupne, bezkonfliktne a najmä výlučne v záujme dieťaťa situáciu spoločne riešiť. Z dokazovania vyplýva, že medzi nimi absentuje konštruktívna komunikácia (čo je deklarované i v odôvodneniach v rámci dokazovania čítaných rozhodnutí tunajšieho i krajského súdu). Tu treba zdôrazniť osobitne čo sa týka oprávneného, že z jeho strany chýba navyše akákoľvek vôľa podrobiť sa súdom uloženému psychologickému poradenstvu, nariadenému uznesením tunajšieho súdu 2P/222/2019-28 z 12.12.2019, ako vyplýva z jeho odôvodnenia, za účelom obnovy a zlepšenia vzťahu medzi ním a dieťaťom.

20. Komunikácia a vôbec ochota spolupracovať medzi oprávneným a povinnou je vo vzťahu k dieťaťu nevyhnutná o to viac, pretože je preukázané, a nemožno to opomínať, že po vydaní exekučného titulu (6.2.2018), najneskôr od marca 2018, oprávnený o realizáciu daného styku neprejavil žiadny relevantný záujem po dobu približne 20 mesiacov, konkrétne do 5.10.2019. Nijako nepreukázal, že by do tej doby pod vplyvom zdravotných problémov skutočne nemohol stretávania so synom realizovať, prípadne vzniknutú situáciu zodpovedajúcim spôsobom riešiť (napr. na pojednávaní uvádzal, že mal bolesti a bral lieky, ktoré mu neumožňovali šoférovať - následne však z jeho ďalších vyjadrení vyplýva, že ho v súčasnosti taktiež vozia iné osoby; ďalej možno poukázať na skutočnosti zaznamenané k otázke jeho zdravotného stavu v dotknutom období a jeho reakciám v tejto súvislosti v posudku PhDr. Sklenárovej v tomto smere - viď str. 13 posudku, resp. na str. 12 posudku o vychádzkach v sobotu a pod.). Naproti tomu opäť celú zodpovednosť prenáša na povinnú, a to tvrdeniami „Manželka má auto, ktoré bolo kúpené počas manželstva, takže ak by jej záležalo na tom, aby sa otec stretával so synom, tak by aj ona urobila niečo preto.“

21. Odhliadnuc od dôvodov, ktorými nerealizovanie styku s dieťaťom po tak dlhú dobu oprávnený odôvodňoval, je nepochybné, že pod vplyvom tejto skutočnosti muselo dôjsť k postupnému negatívnemu nastaveniu dieťaťa voči nemu, resp. podvedome k určitému vytesňovaniu jeho osoby a potreby samostatného kontaktu s ním u dieťaťa, k vyššej naviazanosti na matku a obvyklé prostredie, čoho prejavom sú prirodzene práve odmietavé, stresom, strachom a plačom sprevádzané reakcie mal. O. na oprávneného a skutočnosť, že by s ním mal sám niekam ísť, v súčasnosti. V tejto súvislosti súd nemá pochybnosti o objektívnom zachytení vyjadrení mal. O. pri zisťovaní jeho názoru prostredníctvom ÚPSVaR Stará Ľubovňa, ani o objektívite skutočností uvádzaných v správe, náleze psychologickéj ambulancie ProPeople consulting s.r.o., ktorá bola súdu v tomto konaní predložená (č.l. 58 až 59 spisu, opakovane č.l. 169-170 spisu).

22. Je proste scestné zjaviť sa z čista jasna v jeden deň po zhruba 20 mesiacoch a bez všetkého trvať na tom, že si oprávnený dieťa odvedie a myslieť si, že tak malé dieťa z toho bude nadšené. Je prirodzené ako dieťa na to reagovalo a že pod vplyvom následného, nie rozumného riešenia, ale privolania hliadky polície a nepochybného vyhrotenia situácie obdobne reaguje i nasledovne. Rozumne nemožno pochopiť požiadavky oprávneného na to, aby po tak dlhej dobe bez riadneho osobného kontaktu bez všetkého musel byť styk realizovaný úplne presne podľa výroku rozhodnutia tým, že si dieťa odvedie. Rovnako tak nemožno rozumne pochopiť zrejmú neschopnosť si uvedomiť, že možno treba po tak dlhej dobe akceptovať i to, že aby dieťa zvládlo v zásade novú situáciu, bude treba aj netrvať hneď na celom exekučným titulom upravenom časovom fonde. Zároveň však nemožno pochopiť rozumne ani to, že by mal byť problém aby spočiatku teda prípadne styk otca s dieťaťom prebiehal v mieste bydliska dieťaťa, prípadne aby teda obaja rodičia išli s dieťaťom niekam inam. Tu nejde o to, že sa rozvádajú a povinná nechce byť spolu s oprávneným - tu je v podstate takáto povedzme obeť v záujme maloletého, pretože oprávnený vždy bude jeho otcom a mnohých smeroch nik iný maloletému nebude vedieť dať to, čo mu môže dať otec, a bude len v prospech dieťaťa, ak napriek všetkým vzájomným antipatiám jeho rodičia sa trochu premôžu a budú sa správať tak, že dieťa bude medzi nimi cítiť vzájomný rešpekt a úctu a napriek tomu, že síce zrejme už nebudú žiť spolu, bude vedieť, že obaja majú záujem na dobrom vzťahu každého z nich s ním.

23. Z pohľadu súdu nič nebráni zľavniť spočiatku zo svojich nárokov a urobiť ústupky ani oprávnenému, ani povinnej, a to aj a najmä priamo pri ich vzájomnom kontakte, avšak v súčasnosti z pohľadu súdu ani jeden ani druhý nie sú, nie že schopní, ale nie sú ochotní urobiť prvý krok vo vzťahu k tomu druhému. Skôr než by vôbec skúsili si ako dvaja dospelí ľudia kľudne vysvetliť čo z pohľadu toho-ktorého z nich je treba aby sa situácia celkovo v prospech O. napravila, a aby spoločne obaja O. napr. vysvetlili čo bude nasledovať keď pôjde s otcom, prípadne, že nepôjdu ďaleko, že na chvíľu bude s nimi možno i mama, resp. že jej môže zavolať, alebo sa vrátia skôr a možno ešte niečo budú robiť na dvore alebo v jeho izbe a pod., bude radšej keď príde samotnému „lámaniu chleba“ povinná mlčky akceptovať odmietanie odchodu s otcom zo strany syna a oprávnený radšej ihneď zavolá políciu a zo všetkého bude obviňovať matku dieťaťa.

24. Oprávnený poukazoval v konaní na v znaleckom posudku PhDr. Sklenárovej spomenuté odmietnutie povinnej aby po znaleckom vyšetrení sa stretli s dieťaťom. Znalecké vyšetrenie prebehlo 7.1.2019, dovtedy od marca 2018 za dieťaťom nebol, pričom netreba zabúdať, že dieťa v dotknutý deň malo pri sebe matku, resp. vedelo, že je nablízku, a nešlo o to, aby s ním niekam išiel sám. Navyše išlo o pracovný deň, nasledujúci deň bol tiež pracovný - spýtal sa vôbec niekto, osobitne oprávnený, či teda matka nemá iné povinnosti, či je vôbec z jej strany možné zdržať sa v danom mieste neplánovane nad rozsah potrebný pre vykonanie znaleckého úkonu?

25. Oprávneným v konaní vyzdvihované tvrdenia týkajúce sa jeho osoby v posudku PhDr. Sklenárovej súd nijako nespochybňuje. Súčasne však súd nijako nespochybňuje ani jej celkové zistenia o osobnosti oprávneného (viď str. 13 - posledný odsek a str. 14 uvedeného posudku), o to viac, že v celom tomto konaní z pohľadu súdu správnosť daných charakteristík osoby oprávneného bola preukázaná - stručne teda vzťahovačnosť, prekrúcanie faktov vo svoj prospech, prchkosť, nerozvinutá sebareflexia, rozvíjanie konfliktov, absencia objektivity, chcenie javiť sa len v pozitívnom svetle, nie je náchylný ku kompromisom, atď.. Zrejme i tieto črty jeho osobnosti bránia náležitému pochopeniu, že aj keď znalkyňa v posudku „nezistila aby po dlhej odľuke došlo k napätiu, odporu zo strany dieťaťa voči otcovi“, resp. že „dieťa otca neodmieta, nebojí sa ho“, prešlo od znaleckého vyšetrenia na základe ktorého bol posudok vypracovaný ďalších 10 mesiacov bez riadneho kontaktu dieťaťa s ním (čo z pohľadu súdu bolo vo vysokej miere

značne zapríčinené práve postojom samotného oprávneného) a uvedomiť si treba, že v čase znaleckého vyšetrenia blízkosť matky dieťa i v dobe spoločnej aktivity otca s dieťaťom bez jej priamej prítomnosti, v zásade stále muselo vnímať, čo je iné, ak po ďalších 10 mesiacoch má dieťa zrazu niekam samo bez nej odísť. Zároveň nepochybne sú to práve tieto črty jeho osobnosti, ktoré na jednej strane ho vedú k až zaslepenému vyžadovaniu realizácie jeho styku so synom podľa príslušného súdneho rozhodnutia a na strane druhej sú príčinou nepochopenia zrejmého vývoja celkovej situácie, v dôsledku vyššie uvedeného ďalšieho dlhodobého bezdôvodného nerealizovania styku z jeho strany, bohužiaľ v neprospech toho, aby v súčasnosti styk prebiehal absolútne nekomplikovane a plne v intenciách exekučného titulu, pričom nie je ochotný on sám rešpektovať iné rozhodnutie súdu, ukladajúce povinnosť v tejto súvislosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Tvrdenia oprávneného, že on si určil na tento účel PhDr. Sklenárovú sú absolútne scestné a jeho odmietavé postoje vo vzťahu k povinnosti uloženej súdom zase len celú situáciu ako takú bezdôvodne vyhrcojú a jej riešenie oddiaľujú.

26. Na základe všetkých v tomto konaní zistených skutočností je zrejmé, že od času vydania tu predloženého exekučného titulu, došlo objektívne k takej zmene skutkového stavu, že požadovanie nariadenia výkonu rozhodnutia, a to aj za súčasnej (v zásade dočasnej) jeho reálnej zmeny v zmysle uznesenia 4P/19/2020-34 z 5.5.2020, nie je dôvodné, nakoľko nielen laxné postoje samotnej povinnej, ale aj silne ambivalentné postoje oprávneného k reálnemu zohľadneniu aktuálnych potrieb a rozpoloženia dieťaťa a prispôsobeniu tomu spôsobu realizácie styku, či k otázke podrobenia sa v tejto súvislosti odbornému poradenstvu, sú príčinou stavu, aký je v tejto veci v súčasnosti. Nariaďovať výkon rozhodnutia za takejto situácie by bolo z pohľadu súdu v rozpore s dobrými mravmi a v zásade za súčasnej situácie by to mohlo viesť dokonca k nedôvodnej kriminalizácii samotnej povinnej. Nemožno totiž podľa názoru súdu v súčasnosti v tomto prípade plnú zodpovednosť a bezvýhradné splnenie všetkých súvisiacich povinností, v tomto prípade potrebných, pre realizáciu styku vyžadovať, na základe vyššie uvedených zistení, výlučne len od samotnej povinnej, nakoľko za súčasnú situáciu v značnej miere zodpovedá i oprávnený, ktorý však náležitú a primerane citlivú kooperáciu vo vzťahu k normalizácii vzťahov s maloletým preukázateľne neposkytuje. Preto súd výkon rozhodnutia nenariadil, ale príslušný návrh otca maloletého dieťaťa zamietol.

27. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a osobitne vzhľadom na zistenia z vykonaného dokazovania súd ako nadbytočné a nehospodárne zamietol návrhy povinnej na vykonanie dokazovania výsluchmi S.. K., S.. G., ako aj povinnou navrhnuté výsluchy príslušníkov OO PZ Ľubotín, a taktiež i oprávneným navrhnuté doplnenie dokazovania vyžiadaním správy od Slovenskej komory psychológov vo vzťahu k činnosti S.. K. a S.. G. v súvislosti s touto vecou.

28. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, nakoľko v danom prípade nevzhladol dôvody na odlišný postup, napr. podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z.; pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti podľa rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa štvrtej časti CMP.